Pamokos planas

Pamokos pavadinimas: Lietuvos kaimo sodyba

Kokiam skyriui skirta: Pirmam skyriui, gerai lietuviškai suprantantiems ir kalbantiems vaikams.

Pamokos tikslai: Pamokos tikslas- supažindinti vaikus su Lietuvos kaimo sodyba, kas jai būdinga (pastatai, gyvūnai ir pan.). Skatinti vaikus pamąstyti ir gal net prisiminti jų giminių sodybas Lietuvoje. Supažindinti vaikus su gyvūnais, gyvenančiais kaime, didesnį dėmesį skirti gyvūnų šeimos (patinas, patelė, jauniklis) pavadinimams ir jų skleidžiamiems garsams. Plėsti vaikų žinias apie Lietuvos kraštovaizdį ir jo grožį.

Mažesni tikslai:

-plėsti žodyną, aptarti nežinomus žodžius ir jų reikšmę. Gyvūnų šeimos ir skirtingi jų pavadinimai, grupavimas į: patinas, patelė ir jauniklis.

-gandro reikšmė lietuviškoje kaimo sodyboje.

-sudarant sakinius išmokti naudoti ką tik išmoktus žodžius.

Platesni tikslai:

- gilinti žinias apie Lietuvos kaimo sodybą.

Reikalinga medžiaga: Lietuvos kaimo sodybos skaidrės, paveiksliukai su naminių gyvūnų šeimomis ir jų figūrėlės, žaidimas "Atmintis", skaitymo tekstas "Vištytė ir gaidelis", maišeliai, skirti dėlionei, popieriaus lapai, kreidelės ir pieštukai.

Kaip pristatysit pamoką mokiniams? (Ką sakysite/parodysite?)

Pamokos metu yra naudojama įvairi medžiaga (nuotraukos, paveiksliukai, figūrėlės, žaidimai, tekstas), atsižvelgiant į mokinių sugebėjimus ir jų supratimą. Naudojant įvairią medžiagą, mokytoja kviečia vaikus būti pamokos dalyviais, ne tik klausytis, bet ir aktyviai dalyvauti pamokos metu. Mokiniai skatinami savarankiškai dirbti grupelių metu ir padėti vieni kitiems. Žaidimai skirti, kad vaikai galėtų pajudėti, bet tuo pačiu gilintų savo žinias ir padėtų jiems įsisavinti naujus žodžius.

Kaip atsižvelgsit į mokinių mokinimosi būdą? (vizualinį, klausos, kinestetikos, diskusijos, sprendžiant užduotis mažomis grupėmis)

Šešių/septynių metų vaikai geriausiai įsisavina naują medžiagą, kai jie gali pateikiamą informaciją suasmeninti, pvz., kaimo sodyba, mokytoja kviečia vaikus pagalvoti ir gal net prisiminti giminių sodybas ir kas tose kaimo sodybose gyvena, auga ir pan. Taipogi vaikams yra

geriau įsisavinti ir išmokti naujus žodžius, kai medžiaga yra pristatoma, naudojant įvairias priemones, pvz., skaidres, gyvūnų paveikslėlius ir figūrėles, žaidimus ir dėliones. Skirtingos priemonės leidžia vaikams ne tik mąstyti, bet ir pajudėti, padiskutuoti, rašyti, tokiu būdu išlaikant vaiko dėmesį per visą pamoką.

Atsižvelgiant į vaikus, kurie geriau įsisavina medžiagą vizualiai, yra rodomos sodybų skaidrės pamokos pradžioje, naudojami naminių gyvūnų paveikslėliai, žaidimas "Atmintis" su gyvūnų nuotraukomis ir pavadinimais, dėlionė maišeliuose ir mokytojos užrašyti žodžiai ant lentos. Vaikai, kurie geriau mokinasi iš klausos, girdi mokytojos tariamus gyvūnų pavadinimus žaidžiant žaidimą "Atmintis". Vaikai garsiai perskaito gyvūnų korteles, mokytoja pasakoja apie sodybą ir gandrus. Pamokos pradžioje vaikai turi galimybę padiskutuoti apie lietuvos kaimo sodybas ir kas joms būdinga, prisiminti jų senelių ar kitų giminių gyvenamasias vietas, taipogi prisiminti naminius gyvūnus ir jų skleidžiamus garsus. Pamokos metu vaikai dirba mažomis grupelėmis žaisdami žaidimą "Atmintis", skaitydami tekstą "Vištytė ir gaidelis" ir atlikdami teksto supratimo užduotis, ir dėliodami dėliones. Dirbdami grupelėmis vaikai toliau gilina žinias apie Lietuvos kaimo sodybą, tuo pačiu mokinasi gramatikos (skaitymo, teksto supratimo ir rašymo) ir lavina atmintį žaidžiant žaidimą Atmintis". Vaikai, kurie geriau įsisavina medžiagą kinestetiniu būdu, tai daro žaisdami žaidimą, įmituojant naminius gyvūnus ir šokant šokį "Garnys", liečiant figūrėles, ir piešiant su kreidelėmis.

Pamokos eiga, paeiliui.

Įvadas.

Reikalinga medžiaga: kompiuteris, failas su skaidrėmis.

Pamokos temos pristatymas. Vaikai sėdi ratu, mokytoja klausia vaikų, ar kas turi senelius, ar kitas gimines Lietuvoje, kurie gyvena kaimo sodyboje. Vaikai kelia rankas ir atsako į klausimą. Kai visi vaikai pasisako, mokytoja pasiūlo vaikams pasižiūrėti skaidres su įvairiomis kaimo sodybomis. Kai visos skaidrės peržiūrėtos, mokytoja vėl klausia, ar kas iš vaikų pastebėjo, kokie namai dažnai būna sodybose ir iš ko jie pastatyti, kas dar būdinga tiems namams (langinės, spalva, architektūra, gėlių darželis, šulinys, malūnas, gandrų lizdas, gyvūnai ir pan.). Vaikų atsakymuose atsiskleidžia jų žinios apie Lietuvos kaimą ir kas ten būdinga. Duoda mokytojai galimybę sužinoti, ką vaikai jau žino, o ko dar ne. Mokytoja skatina visus vaikus prisidėti prie diskusijos. Ji užrašo vaikų atsakymus ant lentos. Mokytoja atkreipia vaikų dėmesį į gandrų lizdą vienoje nuotraukoje ir klausia vaikų, ar jie žino, kas čia per paukštis. Jeigu vaikai atsako į klausimą, mokytoja klausia, ar kas žino, kuo gandrai yra ypatingi, kuo jie minta. Mokytoja ragina vaikus pamąstyti ir padiskutuoti apie galimus atsakymus. Po diskusijos mokytoja papasakoja daugiau informacijos apie gandrus ir parodo skaidres. Mokytoja klausia vaikų, ar kas žino, kas auga kaimo sodybos laukuose. Po galimų atsakymų mokytoja parodo skaidres su avižų, kviečių, miežių ir rugių laukais ir klausia vaikų, kas gaminama iš šių javų (miltai, duona). Toliau mokytoja klausia, ar vaikai žino, kokie gyvūnai dažniausiai gyvena kaime ir kaip vadinasi pastatas, kur tie naminiai gyvūnai gyvena. Dauguma vaikų žino pagrindinius kaimo gyvūnus, kaip višta, gaidys, karvė, arklys, šuo, katė, avis, kiaulė ir antis. Mokytoja paprašo visų vaikų atsistoti ir įsivaizduoti, kad jie yra tie gyvūnai, ir truputį pajudėti. Pvz., mokytoja sako, įsivaizduokite, kad esate gaidys,

kaip gaidys vaikšto ir ką jis sako. Vaikai užsideda rankas ant klubų ir vaikšto aplink klasę kaip gaidžiai kakariekaudami. Taip daroma su karve, kiaule, višta, antimi, šuniu, arkliu ir kate.

Naminių gyvūnų šeimų kortelės.

Mokomoji medžiaga ir priemonės: atspausdintos naminių gyvūnų kortelės ir atitinkamos gyvūnų figūrėlės.

Mokytoja pakviečia vaikus susėsti ratu ir klausia vaikų, ar jie žino, kad kai kurių naminių gyvūnų šeimos nariai: patinas, patelė ir jauniklis, vadinasi skirtingai ir yra naudojamas kitas žodis. Kad sudominti vaikus, mokytoja padeda pirmą gyvūnų šeimą ant kilimo ir garsiai pasako gyvūnų pavadinimus. Jeigu vaikai žino, garsiai pasufleruoja mokytojai pavadinimus. Taip palengva leidžiama vaikams pasakyti pavadinimus. Prieš tai padedamos visos kortelės ant kilimo. Kai kurios šeimos, pvz.: antis, gaigalas ir ančiukas turi skirtingus pavadinimus. Mokytoja klausia vaikų, ar jie žinojo, kad patinas antis vadinasi gaigalas ir prašo, kad visi vaikai garsiai pasakytų šį žodį. Tobulinamas vaikų tarimas iš klausos ir supažindinama su lietuvių kalbos grožiu ir sudėtingumu. Jeigu vaikai atkreipia dėmesį į anglų kalboje tuos pačius gyvūnų pavadinimus, mokytoja skatina vaikus palyginti žodžius, kuo jie skiriasi ir kuo panašūs, palyginus juos su lietuvių kalboje. Mokytoja turi kai kurių naminių gyvūnų šeimų figūrėles krepšelyje (paršas, jautis, gaidys, avinas ir arklys) ir prašo vaikų išsirinkti vieną figūrėlę, garsiai ištarti to gyvūno pavadinimą ir padėti prie atitinkamos gyvūno kortelės. Gyvūnų šeimos, kurių figūrėlių mokytoja neturi, naudojamos tos pačios gyvūnų kortelės, tik paveiksliukas ir užrašytas pavadinimas yra atskirti. Mokiniai suranda tą patį paveiksliuką, o paskui žodį.

Darbas grupelėmis

Kol vaikai sėdi ratu, mokytoja pristato kiekvieną medžiagą, skirtą darbui grupelėmis ir paaiškina, ką kiekviena grupė turės daryti. Mokytoja paskirsto vaikus į grupeles po du. Grupelės keičiasi

vietomis kas 5-10 minučių, tai priklauso nuo to, kaip vaikai dirba. Mokytoja prieina prie kiekvienos grupelės pasidomėti, kaip vaikams sekasi ir padėti, kai reikia pagalbos.

Žaidimas "Atmintis"

Reikalinga medžiaga: atspausdintos ir iškirptos žaidimo "Atminties" kortelės.

Mokytoja parodo žaidimo "Atmintis" korteles ir kartu su vaikais peržiūri, ir perskaito korteles. Paaiškina žaidimo taisykles, kortelės yra sumaišomos ir padedamos ant kilimo užverstos. Kiekvienas mokinys paeiliui gali atversti dvi korteles ir pasakyti garsiai kortelių pavadinimus. Jeigu kortelių pavadinimai sutampa, vaikas pasiima abi korteles ir dar kartą atverčia dvi korteles. Tai vyksta, kol vaikas atverčia korteles, kurių pavadinimai yra skirtingi, tada yra sekančio vaiko eilė ir t.t., kol nebelieka nei vienos kortelės ant kilimo. Vaikai suskaičiuoja korteles ir, kuris vaikas turi surinkęs didžiausią kortelių porų skaičių, laimi.

Skaitymas ir rašymas

Mokytoja parodo tekstą "Vištytė ir gaidelis" ir paaiškina, kad vaikai turės perskaityti tekstą ir atsakyti į duotus klausimus pilnais sakiniais. Mokytoja garsiai perskaito klausimus. Mokytoja paklausia vaikų, ar jie suprato visus žodžius. Jeigu yra žodžiai, kurių reikšmės vaikai nežino, mokytoja juos išaiškina.

Dėlionė iš maišelių

Mokytoja pristato paskutinę užduotį – dėlionė iš maišelių. Kievienas maišelis turi penkias korteles su naminių gyvūnų nuotraukomis. Tame pačiame maišelyje yra sudėtos ir kortelės su išskiemenuotais žodžiais. Pvz., maišelyje yra karvės, gaigalo, kumeliuko, gaidžio ir avies nuotraukos ir atskiros korteles su šiais skiemenimis (kiekvienas skiemuo ant atskiros kortelės) kar, vė, gai, ga, las, ku, me, liu, kas, gai, dys, a, vis. Viskas yra sumaišyta maišelyje. Nuotraukos paskirstytos, kad vaikas sugebėtų sudėlioti žodžius, kuriuos jau žino ir žodžius, kurių nežino spėliojimo būdu atmetant jau žinomus žodžius. Vaikas ne tik mokinasi naujus žodžius, bet ir skiemenuoti ir skaityti. Visi žodžiai, naudojami tame maišelyje, yra ant jo užrašyti, kad vaikas galėtų pasitikslinti, ar teisingai sudėjo skiemenis. Jeigu vaikai atlieka šią užuotį greičiau, negu

kitos grupės, mokytoja paprašo mokinių sugalvoti sakinius duotiems žodžiams ir juos užrašyti ant popieriaus lapo.

Kaip užbaigsite pamoką?

Po darbo grupelėmis mokytoja sukviečia visus vaikus į ratą. Mokytoja mokina šokti lietuvių liaudies ratelį “Garnys”. Po ratelio vaikai sugrįžta į ratą ir išdalinami popieriaus lapai, pieštukai ir kreidelės. Mokytoja paprašo vaikų užsimerkti ir dar kartelį nukeliauti į Lietuvos kaimo sodybą. Mokytoja kausia vaikų, ką jie mato. Vaikai garsiai išvardina įsivaizduojamus vaizdus, mokytoja gali dar pridėti kelis gyvūnų pavyzdžius, ir pastatų pavadinimus. Toliau mokytoja prašo vaikų atsimerkti ir nupiešti kaimo sodybą. Kai vaikai baigia piešti, mokytoja skatina visus vaikus pristatyti savo piešinį, papasakoti, kas jame pavaizduota. Kai vaikai pristato savo darbelius, jie iškabinami klasėje. Surengiama maža parodėlė, kad vaikai galėtų pasidžiaugti savo kūrybiniais darbais ir tokiu būdu užbaigti pamoką.

Kaip įvertinsit pamokos pasisekimą, mokinių supratimą?

Vaikams patiko ši tema. Jie aktyviai dalyvavo diskusijose ir norėjo pasisakyti. Vaikus sudomino įvairios užduotys ir žaidimai ir jie džiaugsmingai juose dalyvavo. Įvairios pamokos užuotys ir judėjimas nuo vienos užduoties prie kitos neleido vaikams nuobodžiauti ir išlaikė jų dėmesį per visą pamoką. Užduotys darbui grupelėmis ne visada vaikams patinka, jie nelabiai noriai skaito ir rašo lietuviškai. Ši pamokos dalis dažniausiai yra sunkiausia, bet su paraginimu ir pagyrimu visi vaikai noriai atlieka šią užduotį. Darbo grupelėmis metu mokytoja praleidžia daug laiko su skaitančiais tekstą vaikais, nes kitos užduotys yra daug lengvesnės ir vaikai gali jas atlikti savarankiškai. Vaikų piešinių pristatymas ir papasakojimas atskleidžia, kiek vaikai suprato temą. Ši tema yra labai plati ir, jeigu yra galimybė, galima pratęsti temą kalbant apie augalus ir daržoves, ir javus, auginamus kaimo sodybose, ir kokią naudą jie duoda žmonėms (lino ir duonelės kelias).

Medžiagą parengė San Francisko Lituanistinės mokyklos "Genys" mokytoja Neringa Willis.

San Franciskas, 2016 m.